

[Justitsministeren.]

medregnet, bestemmes det i overensstemmelse med et forslag fra hyrevognsorganisationerne, at sådanne køretøjer kun må anvendes til hyrekørsel efter bestilling på ejerens bopæl eller forretningssted.

Den, der ved lovforslagets fremsættelse er ejer af en eller flere registrerede hyrevogne, vil efter forslaget overgangsregler ikke blive berørt af den antalsbegrænsning, som koncessionsordningen medfører, hvis blot han inden den 1. oktober 1973 indgiver ansøgning til kommunen om bevilling til hyrekørsel. Også i forbindelse med andre af forslaget regler foreslås overgangsbestemmelser, som kan lette overgangen til de nye regler for personer og selskaber, der i dag driver vognmandsvirksomhed med hyrevogne.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til forslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. og af lov om rettens pleje. (Strafferetlige særforanstaltninger m. m.)*.

Lovforslaget tilsigter i første række en revision af straffelovens regler om unge lovovertrædere, psykisk abnorme lovovertrædere, vedvarende kriminelle og lovovertrædere, der misbruger alkohol. Desuden foreslås væsentlige ændringer i straffelovens § 86 om fradrag for varetægtsfængsling.

Spørgsmålet om revision af straffelovens regler om de strafferetlige særforanstaltninger har flere gange været drøftet her i tinget, senest i forbindelse med forslaget om ophævelse af de relativt tidsbestemte sanktioner ungdomsfængsel, arbejdshus og sikkerhedsforvaring, der blev fremsat af det radikale venstre i januar 1972.

Lovforslaget bygger på straffelovrådets betænkning om de strafferetlige særforanstaltninger.

Betænkningen, hvortil der er henvist i lovforslaget, foreligger endnu ikke færdigtrykt. Jeg har imidlertid fået tilsagn om, at trykningen vil være afsluttet i begyndelsen af januar måned 1973, og betænkningen vil da straks blive uddelt her i tinget, således

at den kan danne grundlag for tingets behandling af lovforslaget.

Det spørgsmål, der i særlig grad har optaget den offentlige debat, er spørgsmålet om berettigelsen af at opretholde de relativt tidsbestemte sanktioner ungdomsfængsel, arbejdshus og sikkerhedsforvaring og den helt tidsbestemte foranstaltning forvaring. Det har fra mange sider været gjort gældende, at de nævnte former for frihedsberøvelse strider ikke blot mod de fremherskende humanitetsideer i vort samfund, men også mod almindelige retfærdighedsforestillinger.

I overensstemmelse med straffelovrådets indstilling foreslås foranstaltningerne arbejdshus og sikkerhedsforvaring ophævet. Disse foranstaltninger er gennem årene blevet anvendt i stærkt aftagende omfang, hvilket bl. a. har sammenhæng med den udvikling, som den almindelige fængselsstraf har undergået. Endvidere er der ikke ud fra et behandlingshensyn sådanne fordele knyttet til dem, at det kan opveje ulemperne ved tidsbestemtheden.

Spørgsmålet om ungdomsfængsels sanktionens fremtid er et spørgsmål, der har delt straffelovrådet i to grupper — et flertal, der går ind for afskaffelse af ungdomsfængsel som en selvstændig relativt tidsbestemt frihedsstraf, og et mindretal, der foreslår de gældende regler opretholdt.

Det er en kendt sag, at dom til ungdomsfængsel undertiden medfører et misforhold mellem denne reaktion og den tidsbestemte straf, som ellers kunne forventes idømt for den samme forbrydelse. En sådan forlængelse af frihedsberøvelsen må give anledning til betænkeligheder. Naturligvis må der som anført af straffelovrådets mindretal være plads for en afvejning af straffens længde over for ønskeligheden af en behandling, som ikke på samme måde kan knyttes til korte frihedsstraffe som til opholdet i ungdomsfængsel. Imidlertid kan der, som anført af straffelovrådets flertal, rejses tvivl om disse behandlingsfordele. De er i hvert fald ikke alene knyttet til opholdets langvarighed, men hænger lige så meget sammen med den måde, på hvilken prøveløsladelsen forberedes under opholdet i ungdomsfængsel, og den måde, hvorpå efterforsorgen tilrettelægges.

I debatten om ungdomsfængsels sanktio-